

Geachte aanwezigen,

Anderhalf jaar geleden, 28 maart 2019. Een feestelijk moment. De Balie, ik mocht de dekenprijs ontvangen. Derk was er. Natuurlijk was Derk er. Vanaf 2001 was hij onderdeel van mijn professionele ontwikkeling. Ik was ouder, zijn leermeester, maar zeker nadat ik weer terug was in Nederland leerde ik ook heel veel van hem. Derk wist veel, en hij deelde zijn kennis graag. We waren collega's, kantoorgenoten, partners, maar uiteindelijk bovenal vrienden.

September 2020. Vandaag. Weer de uitreiking van de dekenprijs. Ditmaal aan Derk. Maar hij is er niet. Dus kan het niet feestelijk zijn. Ik mag de prijs in ontvangst nemen, maar het doet pijn. Veel pijn. En toch is het ook fijn om te doen, is het een eer dat ik daarvoor ben gevraagd, en is het nog meer een eer dat Derk deze prijs krijgt toegekend. En is het belangrijk.

Belangrijk omdat Derk het soort strafadvocaat was dat je wilt zijn, een voorbeeld. Analytisch scherp, goed voorbereid, gedetailleerd zonder de grote lijn uit het oog te verliezen, strategisch. Quick on his feet, zoals de Amerikanen het zeggen, ad rem. Dat kun je alleen maar zijn als je het dossier goed kent, weet waar de sterke en zwakke kanten van een zaak liggen, en begrijpt waar de wet of de jurisprudentie ruimte biedt. Voeg daarbij een gezond gevoel voor humor, zelfspot en een innemende persoonlijkheid en je begrijpt waarom Derk als advocaat succes had, effectief was, en werd gerespecteerd. Niet alleen door zijn cliënten, niet alleen door collega-advocaten, maar ook door officieren van justitie, door rechters. En niet te vergeten door secretaresses, politiemensen, de bodes die hij voor zich innam met een grap, en een oprechte belangstelling voor hen als mens. Derk straalde zelfvertrouwen uit, hij was (soms misschien te veel) overtuigd van zijn gelijk, maar dat uitte zich nooit in een op de persoon gerichte arrogantie. Het juridische gevecht was voor hem een intellectueel spel, met idealisme en volledige inzet gespeeld, maar altijd volgens de regels. Transparant. Financieel

helder. Integer. Altijd beschaafd. Daarom is het terecht dat hij deze prijs ontvangt. Daarvoor wil ik de Amsterdamse raad en de deken mede namens de naasten van Derk heel hartelijk danken.

Het is treffend dat deze uitreiking vandaag plaats vindt. De aanslag op de Twin Towers en het Pentagon 19 jaar geleden veranderde de wereld. De moord op Derk nu bijna een jaar geleden veranderde Nederland. Zeker juridisch Nederland. Iedere rechter, iedere officier van justitie, iedere advocaat, en zeker iedere strafrechtadvocaat, denkt aan Derk bij bepaalde zaken, bepaalde beslissingen, bepaalde cliënten. Deze week was er een wijkagent bij ons over de vloer. Hij zei over Derk: "de man deed gewoon zijn werk." Dat is zo, en dat werk is voor velen binnen het juridisch bedrijf ingrijpend veranderd. Ook om die reden is het belangrijk dat deze prijs aan Derk wordt gegeven, om te memoreren dat hij als advocaat is vermoord bij het uitoefenen van zijn rechtsstatelijke rol. In the line of duty.

Er is geen dag dat ik niet aan Derk denk, dat er geen flard langs komt, een herinnering, een opmerking, iets dat hij zei, die lach. Dat is voor jullie naasten nog zo veel sterker. De herinnering aan Derk als mens. Deze prijs is ook een manier om die herinnering overeind te houden, maar dan nog meer aan Derk als advocaat. Bevlogen, zoals het beeld uitdrukt. En daarom zo passend.

Derk had nog veel meer kunnen betekenen als advocaat, misschien later als rechter, zeker als mens. Maar ondanks zijn jonge leeftijd heeft hij een blijvende invloed op zijn vak, op ons allen, gehad. En juist daarom wordt deze prijs zo gewaardeerd.